DOMSTOLENS DOM
av den 10 november 1992*

I mål C-3/91

har Cour d'appel i Montpellier (Frankrike) till domstolen gett in en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 177 i EEG-fördraget i det mål som pågår vid den nationella domstolen mellan

Exportur SA

och

LOR SA och Confiserie du Tech.

Begäran avser tolkningen av artiklarna 30, 34 och 36 i EEG-fördraget för att den nationella domstolen skall kunna bedöma huruvida konventionen mellan Frankrike och Spanien av den 27 juni 1973 om skydd för ursprungsbeteckningar, ursprungskännetecken och beteckningar för vissa produkter är förenlig med dessa bestämmelser.

DOMSTOLEN

sammansatt av ordföranden O. Due, avdelningsordförandena C.N. Kakouris, G.C. Rodríguez Iglesias, M. Zuleeg samt domarna G.F. Mancini, R. Joliet, F.A. Schockweiler, J.C. Moitinho de Almeida, F. Grévisse, M. Díez de Velasco och P.J.G. Kapteyn,

generaladvokat: C.O. Lenz,
justitiesekreterare: D. Triantafyllou, byrådirektör,

* Rättegångsspråk: franska.

som beaktat de skriftliga yttrandena från

— LOR SA och Confiserie du Tech, genom advokaten F. Greffe, Paris,

— den tyska regeringen, genom J. Karl, Regierungsdirektor vid förbundsekonomiministeriet, i egenskap av ombud,

— den spanska regeringen, genom A.J. Navarro Gonzales, generaldirektör med ansvar för samordningen av gemenskapsrättsliga tvister, och G. Calvo Díaz, Abogado del Estado, avdelningen för gemenskapsrättsliga tvister, båda i egenskap av ombud,

— den brittiska regeringen, genom J.E. Collins, Treasury Solicitor's Department, och E. Sharpton, barrister, båda i egenskap av ombud,

— kommissionen, genom juridiske rådgivaren R.Wainwright, i egenskap av ombud,

som beaktat förhandlingsrapporten,

som hört de muntliga yttranden som avgivits vid sammanträde den 23 januari 1992 av Exportur SA, företrätt av advokaten J. Vilaceque, Pyrénées orientales, och advokaten Mitchell, Paris, LOR SA och Confiserie du Tech, företrädda av advokaten N. Boespflug, Paris, den tyska regeringen, företrädd av A. von Mühlendahl, Ministerialrat vid förbundsjustitieministeriet, den spanska regeringen, den brittiska regeringen och kommissionen, företrädd av R. Wainwright, i egenskap av ombud, och av advokaten H. Lehman, Paris, och

som hört generaladvokatens förslag till avgörande, framlagt vid sammanträde den 18 mars 1992,

meddelar följande

dom

1 Genom dom av den 6 november 1990, som inkom till domstolen den 3 januari 1991, har Cour d'appel i enlighet med artikel 177 i EEG-fördraget ställt två frågor om tolkningen av artiklarna 30, 34 och 36 i EEG-fördraget när det gäller skyddet i Frankrike för spanska geografiska namn.

2 Dessa frågor har uppkommit inom ramen för en tvist mellan Asociación de Empresas Exportadoras de Turrones de Jijona (nedan kallad "Exportur"), Jijona (provinsen Alicante), och företagen LOR och Confiserie du Tech, Perpignan, om de senares användning av namnen "Alicante" och "Jijona", som är namn på spanska städer, för konfekt som tillverkas i Frankrike.

3 Företagen LOR och Confiserie du Tech tillverkar och säljer konfekt i Perpignan, det förstnämnda företaget under beteckningen "touron Alicante" och "touron Jijona" och det senare företaget under beteckningen "touron catalan type Alicante" och "touron catalan type Jijona".

4 Enligt artikel 3 i konventionen om skydd för ursprungsbeteckningar, ursprungskännetecken och beteckningar för vissa produkter, som undertecknades i Madrid den 27 juni 1973 mellan Frankrike och Spanien (Journal Officiel de la République française av den 18 april 1975, s. 4011, nedan kallad "konventionen mellan Frankrike och Spanien"), får beteckningarna "turrón de Alicante" och "turrón de Jijona" inom franskt territorium uteslutande användas för spanska produkter och varor och endast på de villkor som fastställs i spansk lag. Enligt artikel 5.2 i konventionen gäller detta även om beteckningarna i fråga åtföljs av ord som "metod", "slag" eller "typ".

5 På grundval av konventionen mellan Frankrike och Spanien försökte Exportur förgäves först från domaren med befogenhet att besluta om interimistiska åtgärder och därefter från Tribunal de Commerce i Perpignan att utverka ett interimistiskt förbud mot att de två franska företagen använde de berörda spanska namnen. Exportur överklagade beslutet från Tribunal de Commerce i Perpignan till Cour d'appel i Montpellier.

6 Eftersom Cour d'appel var osäker på tolkningen av artiklarna 30, 34 och 36 i fördraget beslöt den förklara målet vilande till dess EG-domstolen hade meddelat förhandsavgörande om följande frågor:

"1) Skall artiklarna 30 och 34 i EEG-fördraget tolkas så att de förbjuder de åtgärder för att skydda ursprungsbeteckningar eller ursprungskännetecken som fastställs i konventionen mellan Frankrike och Spanien av den 27 juni 1973, särskilt beteckningarna "Alicante" eller "Jijona" för mandelkonfekt?

2) Om svaret på föregående fråga är jakande, skall då artikel 36 i fördraget tolkas så att den tillåter skydd av dessa beteckningar?"

7 För en utförligare redogörelse för omständigheterna i tvisten vid den nationella domstolen, rättegångens förlopp och de till domstolen ingivna yttrandena hänvisas till förhandlingsrapporten. Handlingarna i målet i dessa delar återges i det följande endast i den mån domstolens argumentation kräver det.

8 Det skall inledningsvis påpekas att den nationella domstolen hade rätt i sin bedömning att bestämmelserna i en konvention som ingåtts efter den 1 januari 1958 mellan en medlemsstat och en annan stat, i och med den senare statens anslutning till gemenskapen inte kan tillämpas på förbindelserna mellan de två staterna om de visar sig strida mot reglerna i fördraget. Det är därför viktigt att fastställa om bestämmelserna i konventionen mellan Frankrike och Spanien är förenliga med fördragets regler om fri rörlighet för varor.

9 För att besvara denna fråga är det nödvändigt att först granska konventionen mellan Frankrike och Spanien, dess sammanhang och räckvidd.

Konventionen mellan Frankrike och Spanien, dess sammanhang och räckvidd

10 Det skall understrykas att konventionen mellan Frankrike och Spanien har till syfte att skydda spanska ursprungsbeteckningar och ursprungskännetecken på franskt territorium, och franska ursprungsbeteckningar och ursprungskännetecken på spanskt territorium.

11 Det framgår vid en jämförelse mellan de nationella lagstiftningarna att syftet med en ursprungsbeteckning är att informera konsumenten om att den produkt som bär beteckningen kommer från en bestämd ort eller region eller ett bestämt land. Till detta geografiska ursprung kan vara knutet ett mer eller mindre gott anseende. Ett ursprungskännetecken å andra sidan garanterar förutom produktens geografiska ursprung att varan har tillverkats enligt officiellt antagna kvalitetskrav och tillverkningsnormer och står under myndighetskontroll och att den därför har vissa särskilda egenskaper (se dom av den 9 juni 1992 i målet C-47/90 Delhaize, punkterna 17 och 18 i domskälen (Rec. 1992, s. 3669). Ursprungsbeteckningarna skyddas genom bestämmelser som är avsedda att hindra vilseledande reklam eller utnyttjande av någon annans anseende. Ursprungskännetecknen skyddas däremot genom särskilda bestämmelser i de lagar eller andra författningar genom vilka de

fastställs. Dessa bestämmelser utesluter i allmänhet användningen av termer som "slag", "typ" eller "metod" och hindrar, så länge bestämmelserna är i kraft, att beteckningen blir generisk.

12 I enlighet med territorialitetsprincipen regleras skyddet av ursprungsbeteckningar och ursprungskännetecken av lagstiftningen i det land där skyddet begärs (importlandet), och inte av lagstiftningen i ursprungslandet. Skyddet bestäms alltså av importlandets lagstiftning och av de faktiska villkor och de uppfattningar som gäller där. Det är med hänsyn till dessa villkor och uppfattningar som det bedöms om köparna i det landet blir vilseledda eller, i förekommande fall, om beteckningen i fråga har blivit generisk. Eftersom denna bedömning görs utan hänsyn till ursprungslandets lagstiftning och förhållandena där kan en beteckning som skyddas i ursprungslandet som en ursprungsbeteckning betraktas som en generisk beteckning i importlandet och omvänt.

13 Konventionen mellan Frankrike och Spanien om skydd för ursprungsbeteckningar, ursprungskännetecken och beteckningar för vissa produkter avviker från denna princip om att det är importlandets lagstiftning som är tillämplig.

14 Det system som upprättas genom konventionen mellan Frankrike och Spanien är baserat på följande bestämmelser:

— De skyddade ursprungsbeteckningarna och ursprungskännetecknen får bara användas för ursprungslandets produkter och varor (artiklarna 2 och 3).

— De skyddade beteckningarna räknas upp i två förteckningar (artiklarna 2 och 3) som bifogas konventionen.

— Skyddet beviljas på grundval av ursprungslandets lagstiftning och inte lagstiftningen i det land där skyddet begärs (artiklarna 2 och 3).

— Skyddet av de uppräknade beteckningarna kompletteras genom en generell bestämmelse om förbud mot användning av oriktiga eller vilseledande kännetecken "för produkter och varor, vid presentationen av dem, på inre eller yttre förpackningar, på fakturor, fraktsedlar eller andra affärshandlingar, eller i reklam", som kan vilseleda köparen eller konsumenten vad gäller produkternas eller varornas verkliga ursprung, art och väsentliga egenskaper (artikel 6).

— Förbuden i konventionen gäller även när skyddade beteckningar används "i översättning eller med angivelse av det verkliga ursprunget eller i anslutning till termer som 'metod', 'slag', 'typ', 'imitation' eller 'liknande'" (artikel 5.1).

- Slutligen fastställs att "produkter eller varor med ursprung i en av de avtalsslutande staternas territorium, deras förpackningar, etiketter, fraktsedlar och andra affärshandlingar som vid tidpunkten för denna konventions ikraftträdande traditionellt bär eller hänvisar till sådana uppgifter som inte får användas enligt denna konvention, får säljas eller användas under en femårsperiod efter konventionens ikraftträdande" (artikel 8.1).

15 Genom att förklara att det är ursprungslandets lagstiftning som är tillämplig skiljer sig konventionen mellan Frankrike och Spanien från Pariskonventionen för skydd för den industriella äganderätten av den 20 mars 1883, senast ändrad i Stockholm den 14 juli 1967 (United Nations Treaty Series, Vol. 828, nr 11851, s. 305), och överenskommelsen i Madrid den 14 april 1891 angående undertryckande av oriktiga eller vilseledande ursprungsbeteckningar på handelsvaror, senast ändrad i Stockholm den 14 juli 1967 (United Nations Treaty Series, Vol. 828, nr 11848, s. 163). Genom att den omfattar ursprungsbeteckningar och alltså inte är begränsad till ursprungskännetecken "som erkänns och skyddas som sådana i ursprungslandet" skiljer den sig från Lissabonöverenskommelsen om skydd för ursprungsbeteckningar och deras internationella registrering av den 31 oktober 1958, ändrad i Stockholm den 14 juli 1967 (United Nations Treaty Series, Vol. 828, nr 13172, s. 205). Det var för övrigt för att motverka bristerna i de två första multilaterala konventionerna och begränsningarna i den tredje som många europeiska stater ingick bilaterala avtal av det här slaget.

Tillämpligheten av förbudet mot import- och exportrestriktioner

16 Det skall först erinras om att enligt domstolens fasta rättspraxis (se i första hand dom av den 11 juli 1974 i målet 8/74 Dassonville, punkt 5 i domskälen, Rec. 1974, s. 837) så gäller förbudet i artikel 30 mot åtgärder med motsvarande verkan som kvantitativa restriktioner alla handelsregler antagna av medlemsstater som kan utgöra ett hinder, direkt eller indirekt, faktiskt eller potentiellt, för handeln inom gemenskapen.

17 I föreliggande fall har den nationella domstolen uttryckt tvivel om tillämpligheten av artikel 30. Exportur har i detta hänseende gjort gällande att konventionen mellan Frankrike och Spanien hindrar försäljningen i Frankrike av franska produkter och försäljningen i Spanien av spanska produkter. Däremot hindrar den inte importen av spanska produkter till Frankrike eller av franska produkter till Spanien. Enligt Exporturs uppfattning är det således inte fråga om en åtgärd med motsvarande verkan enligt artikel 30 och den tolkning som har begärts är inte av det slaget att den kan vara till hjälp för den nationella domstolen vid avgörandet av den tvist som anhängiggjorts vid den.

18 Exporturs påstående saknar grund. Konventionen mellan Frankrike och Spanien har som verkan att förbjuda spanska företag att i Frankrike använda skyddade spanska beteckningar om de inte har rätt att använda dem enligt spansk lag och att förbjuda franska företag att i Spanien använda skyddade franska beteckningar, om de inte har rätt att använda dem enligt fransk lag.

19 Som LOR och Confiserie du Tech med rätta har betonat skulle dessutom ett företag etablerat i en annan medlemsstat än Frankrike eller Spanien som vid export av produkter till någon av dessa två stater använde en beteckning som är skyddad enligt konventionen stöta på ett förbud mot att använda denna beteckning i båda dessa stater.

20 Dessa potentiella verkningar på handeln inom gemenskapen är tillräckliga för att förbuden i konventionen mellan Frankrike och Spanien skall omfattas av artikel 30 i fördraget.

21 Å andra sidan innehåller inte konventionen mellan Frankrike och Spanien åtgärder som särskilt har till syfte eller verkan att hindra exportflödet och som därigenom skapar en skillnad i betingelserna för en medlemsstats inrikes- och utrikeshandel, så att den berörda medlemsstatens inhemska produktion eller inhemska marknad tillförsäkras en särskild fördel på bekostnad av övriga medlemsstaters produktion eller handel, vilket krävs för att artikel 34 skall vara tillämplig (se dom av den 8 november 1979 i målet 15/79 Groenveld, punkt 7 i domskälen, Rec. 1979, s. 3409). Som Exportur har visat handlar bestämmelserna i konventionen enbart om användningen av skyddade beteckningar på de två avtalsslutande staternas territorium. Saluföringen av franska eller spanska produkter i övriga medlemsstater ligger utanför konventionens tillämpningsområde. Om ett franskt företag ser sig förhindrat att till Spanien exportera produkter med vissa beteckningar som är förbehållna spanska produkter, beror detta dessutom inte på gällande rätt

inom franskt territorium till följd av konventionen mellan Frankrike och Spanien utan på spansk rätt, som i vilket fall som helst skulle vara tillämplig på import till Spanien.

22 Frågan måste därför behandlas uteslutande mot bakgrund av artikel 30.

Tillämpligheten av artikel 36 i fördraget

Principer

23 Enligt artikel 36 i fördraget hindrar inte artikel 30 i fördraget importförbud eller importrestriktioner som grundas på intresset att skydda industriell och kommersiell äganderätt.

24 Även om artikel 36 tillåter undantag från den gemensamma marknadens grundläggande principer medger den dock endast avvikelser från bestämmelserna om fri rörlighet för varor om avvikelserna är berättigade för att skydda det särskilda föremålet för dessa rättigheter (se dom av den 31 november 1974 i målet 16/74 Centrafarm, punkt 7 i domskälen, Rec. 1974, s. 1183).

25 Det måste därför undersökas om bestämmelserna i konventionen mellan Frankrike och Spanien är berättigade för att skydda de rättigheter som utgör det särskilda föremålet för ursprungsbeteckningar och ursprungskännetecken.

26 LOR och Confiserie du Tech har för det första gjort gällande att det inte finns någon betydande skillnad vad gäller sammansättning och kvalitet mellan den mandelkonfekt som tillverkas i Alicante och Jijona och den mandelkonfekt som de tillverkar i Perpignan. Mandelkonfektens egenskaper och kännetecken har inget samband med dess geografiska ursprung. Med hänvisning till dom av den 20 februari 1975 i målet 12/74 kommissionen mot Tyskland (Rec. 1975, s. 181) har de därför hävdat att konventionen mellan Frankrike och Spanien är oförenlig med gemenskapsrätten.

27 Kommissionen har för sin del, med hänvisning till samma dom, vidhållit att det bara är för det fall den produkt som den skyddade beteckningen avser har egenskaper och kännetecken som beror på dess geografiska ursprung och ger den dess särart som en geografisk beteckning fyller någon funktion och som förbudet för andra företag att använda beteckningen är berättigat för att skydda den kommersiella äganderätten. Om produkten inte får sina särskilda

smakegenskaper från den trakt varifrån den kommer skulle det vara tillräckligt för att skydda konsumenten mot risken för förväxling ifall produkten var märkt med en uppgift om var den är framställd eller varifrån den kommer, i enlighet med artikel 3.1.7 i rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning, presentation och reklam i fråga om livsmedel (EGT nr L 33, s. 1; fransk version, svensk specialutgåva, del 15, volym 02).

28 Kommissionens ståndpunkt, som överensstämmer med den ståndpunkt som intagits av LOR och Confiserie du Tech, kan inte godtas. Den skulle nämligen leda till att det inte fanns något skydd för geografiska namn som används för produkter vilka inte kan sägas ha fått sina särskilda smakegenskaper från på den trakt varifrån de kommer och som inte har tillverkats enligt officiellt fastställda kvalitetskrav och tillverkningsnormer, dvs. sådana beteckningar som allmänt kallas ursprungsbeteckningar. Sådana beteckningar kan ändå åtnjuta ett högt anseende bland konsumenterna och vara ett viktigt medel för producenterna på de platser som beteckningarna avser att dra till sig en kundkrets. De behöver följaktligen skyddas.

29 Domen i målet kommissionen mot Tyskland har inte den räckvidd som kommissionen har tillskrivit den. I den domen fastställs i huvudsak att en medlemsstat inte utan att överträda bestämmelserna i artikel 30 genom lagstiftning kan förbehålla inhemska produkter rätten att bära beteckningar som tidigare har använts för produkter oavsett ursprung, och därmed tvinga företag i andra medlemsstater att använda okända eller av allmänheten mindre uppskattade beteckningar. Sådan lagstiftning omfattas på grund av sin diskriminerande karaktär inte av undantaget i artikel 36.

30 Det skall för övrigt erinras om att domstolen i dom av den 25 april 1985 i målet 207/83 kommissionen mot Förenade kungariket, punkt 21 i domskälen (Rec. 1985. s. 1201) slog fast att fördraget inte ifrågasätter bestämmelser som gör det möjligt att förbjuda användningen av oriktiga ursprungsbeteckningar.

Tidigare, långvarigt, gott och traditionellt handelsbruk

31 Genom att hänvisa till dom av den 13 mars 1984 i målet 16/83 Prantl (Rec. 1984, s. 1299) har LOR och Confiserie du Tech vidare hävdat att skyddet för geografiska namn endast är berättigat om det inte skadar ett gott och

traditionellt handelsbruk för en tredje part och att tillämpningen av konventionen mellan Frankrike och Spanien inte får innebära att denne hindras från att använda beteckningarna "turrón de Jijona" och "turrón de Alicante", eftersom användningen av dessa beteckningar används sedan länge i enlighet med ett gott och konsekvent handelsbruk.

32 Detta argument måste tillbakavisas. Det är riktigt att det i domen i Prantl-målet sägs att, när det gäller att bestämma om en nationell bestämmelse får förbjuda saluföringen av vin importerat i en viss typ av flaska för att i konsumenternas intresse skydda en indirekt geografisk ursprungsbeteckning, så skall det understrykas att konsumentskyddet och skyddet för gott handelsskick vad gäller presentationen av vin inom en gemensam marknad måste säkerställas med ömsesidig respekt för gott och tradionellt handelsbruk i de olika medlemsstaterna.

33 I den domen slog domstolen fast att ensamrätten till användning av en viss typ av flaska med stöd av en nationell bestämmelse i en medlemsstat således inte kan åberopas för att hindra import från en annan medlemsstat av vin som med stöd av ett gott och traditionellt handelsbruk i den medlemsstaten har tappats på flaskor med samma eller liknande form.

34 Utan att det i föreliggande fall är nödvändigt att ta ställning till den fråga parterna tvistar om i målet vid den nationella domstolen, dvs. huruvida beteckningarna "touron Alicante" och "touron Jijona" användes av LOR och Confiserie du Tech innan konventionen mellan Frankrike och Spanien ingicks, måste det understrykas att den situation som låg till grund för domen i Prantl-målet skilde sig från situationen i föreliggande fall. I Prantl-målet framkom det vid den muntliga förhandlingen inför domstolen (se punkt 28 i domskälen i det målet) att flaskor av samma slag som "Bocksbeutel", eller som endast skilde sig från dessa på ett sätt som knappt var märkbart för konsumenten, traditionellt användes för saluföring av vin från vissa regioner i Italien. Denna flasktyp hade med andra ord även använts i den exporterande medlemsstaten. Det handlade därför om att förena användningen av en indirekt nationell ursprungsbeteckning med användningen av en indirekt utländsk ursprungsbeteckning. Denna situation kan inte jämföras med franska företags användning av spanska ortsnamn, vilken ger upphov till frågor om skyddet i en stat av en annan stats namn.

Lagenligheten av utvidgningen av tillämpliga regler i ursprungsstaten till den stat där skyddet begärs

35 LOR och Confiserie du Tech har vidare hävdat att beteckningarna "touron Alicante" och "touron Jijona" är generiska beteckningar för produkttyper och inte längre leder tankarna till ett bestämt geografiskt ursprung.

36 Detta argument måste tolkas så, att konventionen på grund av artikel 30 i fördraget inte kan förbjuda användningen i Frankrike av en spansk beteckning som har blivit generisk. Frågan är alltså om det strider mot reglerna om fri rörlighet för varor att ett bilateralt avtal mellan två medlemsstater med avvikelse från territorialitetsprincipen gör ursprungslandets rätt tillämplig i stället för rätten i den stat där skyddet begärs. Det är denna fråga som nu måste prövas.

37 Det skall i detta hänseende understrykas att syftet med konventionen är att förhindra att producenter i en av de avtalsslutande staterna använder en annan stats geografiska namn och därigenom drar nytta av anseendet hos produkter som tillverkas av företag i de regioner eller på de platser som namnen avser. Detta syfte, som går ut på säkerställa lojal konkurrens, kan anses falla inom ramen för skyddet av industriell och kommersiell äganderätt enligt artikel 36, under förutsättning att namnen i fråga inte blivit generiska i ursprungslandet vid tidpunkten för konventionens ikraftträdande eller därefter.

38 Eftersom det skydd som en stat ger namn på regioner eller orter inom dess territorium är berättigat enligt artikel 36 i fördraget hindrar denna bestämmelse inte att detta skydd utvidgas till en annan medlemsstats territorium.

39 Med hänsyn till ovanstående överväganden måste svaret till den nationella domstolen bli följande. Artiklarna 30 och 36 i fördraget hindrar inte tillämpningen av bestämmelser i en bilateral konvention mellan medlemsstater om skydd för ursprungsbeteckningar och ursprungskännetecken, t.ex. konventionen mellan Frankrike och Spanien av den 27 juni 1973, under förutsättning att de skyddade beteckningarna inte har blivit generiska i ursprungslandet vid tidpunkten för konventionens ikraftträdande eller därefter.

Rättegångskostnader

40 De kostnader som har förorsakats Tysklands, Spaniens och Förenade kungarikets regeringar och kommissionen, som har inkommit med yttrande till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN

– angående de frågor som genom beslut av den 6 november 1990 förts vidare av Cour d'appel i Montpellier – följande dom:

Artiklarna 30 och 36 i fördraget hindrar inte tillämpningen av bestämmelser i en bilateral konvention mellan medlemsstater om skydd för ursprungsbeteckningar och ursprungskännetecken, t.ex. konventionen mellan Frankrike och Spanien av den 27 juni 1973, under förutsättning att de skyddade beteckningarna inte har blivit generiska i ursprungslandet vid tidpunkten för konventionens ikraftträdande eller därefter.

Due Kakouris Rodríguez Iglesias Zuleeg

Mancini Joliet Schockweiler

Moitinho de Almeida Grévisse Díez de Velasco Kapteyn

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 10 november 1992.

J.-G. Giraud
Justitiesekreterare

O. Due
Ordförande